

Ernstige huidklachten na een week in de afstudeerkamer

*Studieachterstand als gevolg van elektromagnetische velden,
het verhaal van Ingeborg, studente Civiele Techniek TU Delft
Naam en adres bij de redactie bekend.
Bewerking Thea Tesselaar*

In januari 2003 nadat ik een week gewerkt had in de afstudeerkamer van de faculteit voor Civiele Techniek kreeg ik uitslag op handen en polsen. Aan het einde van de week kon ik alleen nog maar huilen hoewel ik niet verdrietig was. De voor de hand liggende conclusie was dat ik oververmoeid zou zijn. Omdat ik pijn kreeg aan mijn huid en in de botten van mijn hand heb ik al na drie dagen de optische muis vervangen door een ouderwetse muis met een balletje. Ik zat daar vrijwel de hele dag achter een computer met een grote monitor en onder fel TL licht. Op een van de drie stalen tafels stond nog een computer aan van hetzelfde kaliber. Enkele dagen daarna krijg ik een rood, pijnlijk, jeukend en brandend eczeem met blaasjes op mijn handen en polsen die precies ophoudt bij de mouwen van mijn trui. Dit duurt een week. De huid is gloeiend heet en wordt dik (oedeem) en geel. Ik leg er continue ijskompresen op en kijk 's nachts video's om niet gek te worden van de pijn en jeuk. Ongeveer een week later terwijl het eczeem op mijn handen vermindert, begint mijn gezicht rood en dik te worden. Ik slaap op de bank en probeer mijn gezicht koel te houden door ieder halfuur een ijskompres te verwisselen. Door het oedeem kan ik nauwelijks meer uit mijn ogen kijken en ik zie eruit als een mongool. Nadat de vuurrode uitslag op mijn gezicht wat vermindert krijg ik Pfeifferachtige symptomen en een gevoel van totale uitputting.

Ik kan niet meer zelf dingen bedenken, bijvoorbeeld wat ik als volgende moet gaan doen. Al gaat het om de meest elementaire dingen als jezelf aankleden of eten klaarmaken. Gesprekken kan ik niet meer volgen laat staan ze zelf voeren. Ik besluit een bezoek te brengen aan de huisarts.

Dijkzicht Ziekenhuis Rotterdam en de FEB in Zweden

De huisarts verwijst mij door naar het Dijkzicht Ziekenhuis in Rotterdam voor een uitgebreide allergietest in maart 2004. Daar komt alleen een allergie voor hond, kat, paard en cavia uit.

De allergoloog verwijst mij door naar de dermatoloog, die mij lanette-zalf geeft, maar verder niets met mijn klachten kan omdat de huiduitslag al grotendeels verdwenen is. Van de huisarts heb ik enkele ondersteunende middelen gekregen om mijn afweersysteem te versterken zoals calcium en vitamine C, een voedingssupplement en MSM, een zwavelverbinding (antioxidant) voor bescherming van cellen en weefsels. De huisarts had mij al enkele jaren voor deze uitbraak aan klachten verteld over de schadelijke invloeden van computers, zendmasten en hoogspanningsleidingen. Daarom wist ik al vrij snel dat de klachten mogelijk verband hielden met elektromagnetische straling. Van een medewerkster van de TU bibliotheek kreeg ik het internetadres van de FEB in Zweden. Via hun links kwam ik op de site van de Werkgroep Elektrische Overgevoeligheid. Ik heb daarna contact gezocht en ben lid geworden van de werkgroep om informatie te vergaren en iets meer te begrijpen van de medische achtergrond.

Achteraf denk ik dat ik vanaf voorjaar 2000 al min of meer overgevoelig was voor elektromagnetische velden. Ik had toen vrij ernstige RSI klachten na het werken achter een computer. Ik kreeg daarbij ook hoofdpijn en dorst en was hondsmoe. Daarna moest ik soms een paar uur op de bank gaan liggen voor ik weer wat kon gaan doen. Ik heb toen op advies van de huisarts wel voedingssupplementen geslikt en het computergebruik

zoveel mogelijk beperkt. Wat waarschijnlijk toen heeft meegespeeld is dat onze computer op de zoldergang stond en ik daar met mijn rug niet ver van de CV ketel zat.

Studie, wonen en sociaal leven

Ik ben vijftwintig jaar en vanwege mijn studie en overgevoeligheid woon ik nog bij mijn ouders thuis. Na januari 2003 hebben mijn ouders en vriend veel gesaneerd in huis. Mijn eigen kamer is helemaal opgeschoond. Er hangt alleen nog een plafondlamp en op mijn bedplank staat een kaars en een reiswekkertje. Verder zijn er gearde kabels, stekkerdozen en schakelaars aangebracht en schakelaars waarmee ik een deel van de elektriciteit in mijn kamer en in huis kan uitschakelen, waardoor het op bepaalde plekken in huis voor mij goed is uit te houden. Ook voor mijn moeder en vier jaar jongere broer kan dit positief uitwerken. Mijn broer krijgt licht oedeem als hij te lang achter de computer zit en mijn moeder wordt misselijk van halogeen- en TL lampen in winkels.

Ik ben nu laatstejaars studente Civiele Techniek. De studie duurt vijf jaar. Vanwege de overgevoeligheid ben ik nu achtstejaars en dus iets meer dan zeven jaar bezig. Tot halverwege mijn vierde jaar liep ik nominaal en hoefde ik geen her-tentamens te doen. Daarna ging het bergafwaarts en in het zesde jaar, nu anderhalf jaar geleden kwam het tot een uitbarsting en ben ik lange tijd ziek geweest.

Mijn sociale- en dagelijkse leven is behoorlijk veranderd sinds ik anderhalf jaar geleden ziek werd. Ik maakte deel uit van een hechte vriendengroep die allerlei activiteiten ontwikkelde in een volksbuurt in Zoetermeer. Ik heb hiermee moeten stoppen omdat ik niet meer in de lokalen en ruimtes kon verblijven. Omdat telefoneren mij ook veel energie kost heb ik een tijd lang helemaal geen contact meer gehad met vrienden en vriendinnen. Een aantal van hen gaat best goed met mijn afwijking om door stekkers uit stopcontacten te halen als ik kom of door samen te wandelen op het strand. Zelfs dan is het niet altijd haalbaar voor mij. Anderen zijn van goede wil en komen mij tegemoet maar snappen het niet. De groep afstudeerders (zeven) zijn wel solidair door samen met mij buiten of op een andere werkplek te lunchen als ik niet goed genoeg ben om naar de kantine te gaan. Ik leef in een redelijk sociaal isolement.

's Avonds ben ik te moe om nog wat te ondernemen. Soms lees ik wat of doe ik wat aan de administratie van mijn zus die in Roemenië een hulpverleningsproject leidt.

Overgevoeligheid voor voeding en zonlicht

De aanloop tot overgevoeligheid voor elektromagnetische velden is misschien al begonnen in 1996. Ik werkte toen in een slagerij en heb daar een allergie voor vlees ontwikkeld. Ik kreeg jeukende blaasjes op mijn handen die zich uitbreidden naar de bovenarmen. Vanwege de jeuk liep ik de wintermaanden in een T-shirt met bodywarmer. Ik mocht geen vlees meer eten en viel erg af. Het eczeem mondde uit in enkele maanden diarree. Ook had ik astmatische klachten. De huisarts constateerde verder een overgevoeligheid voor suiker, melk, gist, kleur- en smaakstoffen. Daar heb ik nu geen last meer van

Ik heb ook problemen met fel zonlicht als ik daarvoor te veel in straling heb gezeten. Ik krijg dan pijnlijke ogen en heb moeite met scherp stellen. Een zonnebril is dan onontbeerlijk.

Problemen met openbaar vervoer en klachten van elektrische apparatuur

Voor mijn afstuderen reis ik iedere dag van Zoetermeer naar Delft en 's avonds weer terug. Dat ging goed tot januari 2004. Vanaf dat moment reden er heel veel Ambassador 200 bussen op mijn lijn. Ik werd zo beroerd van die bussen dat ik op Civiele Techniek een

paar uur weinig kon doen en 's avonds was uitgeteld. Ik heb uitgebreide metingen gedaan naar straling in verschillende bussen. Mogelijk kan ik in een ander artikel wat meer over mijn ervaringen en observaties vertellen. Ik kan maar heel beperkt reizen met de bus als ik de minst belastende uitzoek. Trams en de meeste treinen verdraag ik niet. Dubbeldekkers en de balkons zijn het ergste. Als ik echt met de trein moet ga ik in het midden van een treinstel aan het pad zitten. Op de perrons ga ik zover mogelijk van de bovenleiding afstaan. Auto en vliegtuig verdraag ik slecht. Ik krijg knallende hoofdpijn, wordt misselijk, krijg concentratieproblemen, raak verdwaasd en mijn denken is op het randje. Dat betekent dat ik op lange reizen indien noodzakelijk niet alleen wil reizen.

Van elektrische apparatuur zoals adapter, dimmer, computer, televisie, geluidsinstallatie, stereo, telefoon, halogeen- en TL verlichting en in mindere mate spaarlampen krijg ik zeer uiteenlopende klachten waarvan de voornaamste toch wel huidklachten en hoofdpijn zijn. Als ik aan straling word blootgesteld kleurt mijn huid rood na vijftien tot dertig minuten. Afhankelijk van hoe lang en hoe sterk de straling is en of mijn huid al is aangetast. Het cumuleert. De laatste tijd heb ik a-la-minute hoofdpijn in de buurt van elektrische apparatuur. Ik kan bij wijze van spreken een dimmer voelen. Soms lijkt het of er van buitenaf een grote waterdruk op mijn hersenen staat. Als ik hoofdpijn heb kan ik minder goed tegen harde geluiden. Ik word misselijk onder halogeenlampen en krijg verkrampingen van mijn spieren in kaak, hersenpan of benen. Onder TL balken zak ik mentaal compleet weg. De klachten zijn te veel om op te noemen.

De remedie en de toekomst

Het uit de weg gaan van straling is voor mij toch wel het voornaamste redmiddel. Verder werk ik eraan om mijn weerstand op peil te houden. Ik eet veel fruit en neem voldoende nachtrust. Ik eet geen varkensvlees en gebruik voedingssupplementen. Ik fiets en wandel regelmatig. Sinds enige tijd zet ik het zelfs op een rennen! Hoe de toekomst er voor mij uit ziet weet ik niet. Ik hoop op een werkgever die in een voor mij aangepaste werkplek voorziet. Misschien kan ik mijn kennis en vaardigheden toepassen in een baan die wel geschikt is. Ik zou ook graag een aangepaste woning willen hebben. Soms denk ik wel eens dat ik misschien maar tuinman of boswachter moet worden. Na mijn afstuderen wil ik in ieder geval drie maanden naar Israël om vrijwilligerswerk te doen.